

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเทคโนโลยีและประเภทของสื่อที่เหมาะสม

ต่อการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนในประเทศไทย

The Comparative Study of student Demands regarding technology and
learning medias for Burmese Language Learning among learners in Thailand

กฤษกร โชคทวีหิรัญสกุล*, วัดสาตรี ดิถียนต์**

Kritsakorn Choktaweehirunsakul*, Watsatree Diteeyont**

(Received : June 6, 2022 / Revised : November 14, 2022 / Accepted : December 10, 2022)

บทคัดย่อ

สถานศึกษาในประเทศไทยหลายแห่งได้มีการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาเมียนมาเพื่อตอบสนองให้กับบุคคลที่สนใจศึกษา ซึ่งในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีและสื่อที่หลากหลายมาประกอบใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะในช่วงการระบาดของไวรัส Covid-19 สถานศึกษาหลายแห่งมีการนำเทคโนโลยีและสื่อมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม มีผู้เรียนภาษาเมียนมาจำนวนมากที่อยู่ในพื้นที่ติดต่อกับชายแดนประเทศเมียนมา ที่ไม่มีความพร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนรู้ อาจเพราะสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย ผสมกับวิถีชีวิตที่อาจจะส่งผลต่อความพร้อมและความต้องการ ซึ่งแตกต่างจากผู้เรียนที่อยู่นอกเขตพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเมียนมาที่มีความพร้อมมากกว่า ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่นักการศึกษาต้องทราบถึงความต้องการในด้านเทคโนโลยีและสื่อเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยประโยชน์ที่ได้คือ ทำให้ทราบแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีและสื่อต่อผู้เรียนภาษาเมียนมาในประเทศไทย ซึ่งผลงานวิจัยพบว่าความต้องการใช้เทคโนโลยีและสื่อของผู้เรียนในเขตและนอกเขตพื้นที่ติดต่อกับชายแดนประเทศเมียนมาภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพบว่าผู้เรียนต้องการใช้เกมเพื่อเป็นสื่อในการเรียนรู้และต้องการเรียนรู้ผ่านช่องทาง Youtube มากที่สุด ซึ่งข้อเสนอแนะในครั้งต่อไป คือ ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจมีผลต่อความต้องการเทคโนโลยีและสื่อสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมา

คำสำคัญ: ความต้องการ, เทคโนโลยี, สื่อการเรียนรู้, ภาษาเมียนมา, งานวิจัยเปรียบเทียบ

*, **ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*, **Master of Education, Educational Communications and Technology, Kasetsart University.

Corresponding author. Tel. 098-9937385 E-Mail : kritsakornnnn@gmail.com

Abstract

Many educational institutions in Thailand offer Myanmar language courses to those interested in studying the Burmese language. At present, various technology and learning medias are used for supporting teaching and learning of Burmese language courses, to the management of learning Burmese language to be effective according to the changing times. especially during the outbreak of the Covid-19, There had been in creasing in the use of technology and learning medias in teaching Burmese language. However, there wear many Burmese language learners residing inside the border areas of Myanmar had less tools for learning than outside the border areas of Myanmar. That may be because of their, different way of living conditions which impacted to different demands regarding technology and learning medias for Burmese Language Learning. Therefore, this is important for educators to be aware of needs regarding learning medias to provide the most suitable teaching Burmese Language learners. There for the objective of this study were the results showed that the demands regarding and learning medias for Burmese Language Learning between the inside and outside the border areas of Myanmar was a statistically significant difference at the 0.01 level. Learners most of preferred to use games, Youtube as the most learning tools application channel. The recommendation for further research were to deploy factors that may influence the demands regarding and learning medias for Burmese Language learners.

Key Words: Demand, Technology, Learning Medias, Burmese Language, comparative research

ความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงสังคมในยุคดิจิทัลเป็นความท้าทายของผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน เนื่องจากผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งความสนใจ ความถนัด และความสามารถ ทำให้ผู้สอนควรสร้างสรรค์กิจกรรมที่หลากหลายในการสอนมากยิ่งขึ้น ผู้สอนในยุคศตวรรษที่ 21 ควรการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย (วลิดา อุ่นเรือน, 2563, น.1) ซึ่งเป็นยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีความพัฒนาก้าวล้ำและมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อมนุษย์ ผู้คนทั่วโลกสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ซึ่งสิ่งหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างมากก็คือ ภาษา การศึกษาภาษาต่างประเทศจึงเป็นตัวช่วยให้ผู้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมซึ่งกันและกันซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีต่อผู้ที่เลือกศึกษาภาษานั้น ๆ ในหลากหลายมิติ

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศและกำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษา เป็นหนึ่งรายวิชาในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โดยมีความคาดหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนแสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (สุกัญญา รุจิเมธาภาส, 2563, น. 156) ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีการเปิดสอนภาษาต่างประเทศที่หลายหลายมากขึ้นกว่าในอดีต จากสถานศึกษาหรือองค์กรภาครัฐและเอกชน ภาษาต่างประเทศที่พบว่ามีการเรียนการสอนในประเทศไทย ซึ่งนอกจากภาษาอังกฤษแล้วยังมีอีกหลายภาษาด้วยกัน ทั้งภาษาที่มาจากตะวันตก เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาสเปน ภาษาอิตาลี และภาษาตะวันออก เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเวียดนาม ภาษาเกาหลี ภาษาอาหรับ และภาษาเมียนมา เป็นต้น (อรรชนิดา หวานคง, 2559, น. 303) ซึ่งปัจจุบันพบว่าภาษาตะวันออกที่มีความนิยมมากขึ้นในประเทศไทย คือ ภาษาเมียนมา เนื่องจากประเทศเมียนมาและประเทศไทยเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกันกว่า 2,000 กิโลเมตร และยังมีจุดชายแดนเชื่อมต่อที่ทำให้สะดวกต่อการเดินทางไปมาระหว่างกันได้ง่าย (กันต์ภูษิต วิโรจนะ, 2563, น. 215) นอกจากนี้ยังพบว่ามีความแรงงานชาวเมียนมาจำนวนมากที่เดินทางเข้ามาทำงานเป็นแรงงานอยู่ในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้หลายภาคส่วนมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเมียนมาในการสื่อสารกันและส่งผลให้ปัจจุบันคนไทยจึงหันมาสนใจการศึกษาภาษาเมียนมามากขึ้น ทั้งเพื่อเป็นทักษะพิเศษ เพื่อเป็นอาชีพ และเพื่อต่อยอดโอกาสสำหรับบุคคลที่สนใจเข้าไปทำธุรกิจในประเทศเมียนมาอีกด้วย

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพม่าศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร (2561) กล่าวว่า ประเทศไทยเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของประชาคมอาเซียน โดยมีประเทศเมียนมาเป็นประเทศเพื่อนบ้านร่วมพรมแดนที่มีนัยสำคัญในการสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมที่สามารถพัฒนาธุรกรรมผ่านกิจกรรมการค้าชายแดน การลงทุน การขนส่ง การสื่อสาร การพลังงาน การท่องเที่ยว การใช้ทรัพยากร และการสร้างตลาดแรงงาน และจากความจำเป็นในการพึ่งพาทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับเมียนมาในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา จึงเกิดตลาดอาชีพใหม่สำหรับผู้รู้ภาษาเมียนมาเพื่อเข้าสู่อาชีพการเป็นล่ามและการแปลภาษาเมียนมาในกิจกรรมทางเศรษฐกิจอันหลากหลาย ได้แก่ งานตามโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงาน งานการข่าวเพื่อความมั่นคงในหลายมิติ งานการสื่อสารมวลชนและโทรคมนาคม งานตรวจคนเข้าเมือง งานการแพทย์และสาธารณสุข งานในองค์กรเอกชน การประกอบอาชีพอิสระ ตลอดจนการสอนภาษาเมียนมาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา (พิเชฐ, ทั้งโต, 2560, น. 228)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจุบันพบว่ามีสถานศึกษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ วิทยาลัยชุมชน รวมไปถึงมหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทย ได้ทำการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนรายวิชาเรียนภาษาเมียนมา ทั้งหลักสูตรที่เป็นวิชาเอก วิชาโท แผนบังคับและวิชาเลือกอิสระ เพื่อที่จะ

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

ตอบสนองให้กับบุคคลที่สนใจจะศึกษาภาษาเมียนมา ซึ่งในอดีตจะเห็นได้ว่ามีสถานศึกษาในประเทศไทยเพียงไม่กี่แห่งและส่วนมากตั้งอยู่ในเขตจังหวัดพื้นที่ติดต่อกับชายแดนประเทศเมียนมาเท่านั้น แต่จากการรวบรวมข้อมูล ณ ปัจจุบัน พบว่ามีสถานศึกษารวมทั้งสิ้นกว่า 39 แห่งในประเทศไทย ที่เปิดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาเมียนมา (อัญญรัตน์ นาเมือง, 2560, น. 56) ซึ่ง

การเรียนการสอนวิชาภาษาเมียนมาในปัจจุบันนั้น ยังมีข้อจำกัดหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อการเรียนรู้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะมาเป็นตัวช่วยสนับสนุนในการเรียนนั้นยังมีไม่มากพอ และสื่อที่มีอยู่ก็ยังเป็นสื่อที่ยังไม่มีความทันสมัยมากนัก เช่น หนังสือ หนังสือพิมพ์ นิทาน พจนานุกรม และภาพถ่าย เป็นต้น ซึ่งสื่อเหล่านี้อาจยังเป็นสื่อที่ยังไม่ได้เอื้อต่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสถานการณ์การระบาดของไวรัส Covid-19 ที่ ผู้เรียนและผู้สอนยังไม่สามารถเดินทางไปเรียนที่โรงเรียนได้เช่นเดิม รวมไปถึงข้อจำกัดทางความพร้อมของทั้งผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งอาจอาจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ เพราะเหตุนี้ สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและยังเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเป็นอย่างมาก เพราะสามารถเป็นตัวช่วยและสนับสนุนให้การเรียนรู้ภาษาเมียนมาประสบความสำเร็จต่อไปในอนาคต (ศิริตล ศิริตาเดช, 2559, น. 4)

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะพบว่าข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเทคโนโลยีและประเภทของสื่อเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนภาษาเมียนมานั้น จะกลายเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำคัญที่จะนำไปสู่ประโยชน์ต่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนภาษาเมียนมา รวมไปถึงสถานศึกษาต่าง ๆ โรงเรียน หรือหน่วยงานรัฐและเอกชนต่อไป เป็นข้อมูลในการตัดสินใจต่อการจัดการหรือสร้างสื่อการเรียนการสอนภาษาเมียนมาให้ตรงกับบริบทในสถานการณ์ปัจจุบันหรือการนำไปเป็นข้อมูลประกอบการประเมินจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนเครื่องมือการเรียนวิชาภาษาเมียนมาเพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดียิ่งขึ้นต่อไป และสามารถนำข้อมูลนี้ไปพัฒนาต่อยอดเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาเขตพื้นที่ติดต่อและนอกเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมาในการผลิตสื่อเทคโนโลยีการเรียนรู้ภาษาเมียนมาให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์และมีความเหมาะสมตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพต่อไปได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความต้องการด้านเทคโนโลยีสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนในสถานศึกษาเขตพื้นที่ติดต่อและนอกเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมา
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความต้องการด้านประเภทสื่อการเรียนการสอนสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนในสถานศึกษาเขตพื้นที่ติดต่อและนอกเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเทคโนโลยีและประเภทของสื่อที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนในประเทศไทยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามถามผู้เรียนที่ปัจจุบันกำลังเรียนภาษาเมียนมาในทุกระดับชั้นที่อยู่ในสถานศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้ประชากร คือ ผู้เรียนภาษาเมียนมาในสถานศึกษาเขตพื้นที่ต่อติดชายแดนเมียนมา ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และสถานศึกษาที่นอกเขตพื้นที่ต่อติดชายแดนเมียนมา ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก อุตรดิตถ์ สงขลา มหาสารคาม ระยอง พิจิตร พะเยา ปทุมธานี และกรุงเทพมหานคร รวมสถานศึกษาทั้งสิ้น 39 แห่ง รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,000 คนโดยประมาณ โดยผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากสูตร Taro Yamane ซึ่งได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 333 คน โดยเป็นผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่ต่อติดชายแดนเมียนมาจำนวน 71 คน และสถานศึกษาที่นอกเขตพื้นที่ต่อติดชายแดนเมียนมาจำนวน 262 คน โดยเป็นผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงสูงกว่าระดับปริญญาตรี ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยมีอายุตั้งแต่ 7-30 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือแบบสอบถามความต้องการใช้เทคโนโลยีและประเภทของสื่อสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมา ซึ่งมี 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยอิสระภายในของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสอบถามปลายปิดชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice Questions) ตามข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และระดับชั้นเรียน เพื่อต้องการทราบปัจจัยอิสระภายในของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยอิสระภายนอกของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้แบบสำรวจปลายปิดชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice Questions) ตามข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานที่ตั้งของสถานศึกษาที่กำลังศึกษา วิธีการเรียนของผู้เรียน เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเรียนบ่อยที่สุด ระบบปฏิบัติการของเครื่องมือที่ใช้ในการเรียน ประสบการณ์ในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเรียน และเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับใช้ในการเรียนที่มีในปัจจุบัน เพื่อต้องการทราบปัจจัยอิสระภายนอกของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการใช้เทคโนโลยีและประเภทของสื่อสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมา โดยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งมีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความต้องการใช้เทคโนโลยีด้านเครื่องมือหรืออุปกรณ์ 2) ประเภทของสื่อการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการและ

3) ประเภทของช่องทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการ เพื่อต้องการทราบระดับความต้องการใช้เทคโนโลยีและสื่อสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ด้าน

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสำรวจไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ตอบแบบสำรวจจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 333 คน โดยทำการส่งแบบสอบถามออนไลน์ผ่านไปที่อาจารย์ผู้สอนภาษาเมียนมาในแต่ละโรงเรียนและมหาวิทยาลัยโดยมีการแจ้งผู้เรียนเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามออนไลน์ข้อมูล และได้มีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลและประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้จากการวิจัยครั้งนี้ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามออนไลน์นำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลและอภิปรายต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัย

นำข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยอิสระภายในของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศและระดับชั้นเรียน มาหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยอิสระภายนอกของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานที่ตั้งของสถานศึกษาที่กำลังศึกษา วิธีการเรียนของผู้เรียน เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเรียนบ่อยที่สุด ระบบปฏิบัติการของเครื่องมือที่ใช้ในการเรียน ประสิทธิภาพในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเรียน และเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับใช้ในการเรียนที่มีในปัจจุบัน รวมถึงนำข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการใช้เทคโนโลยีและประเภทสื่อสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระดับความต้องการใช้เทคโนโลยีสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาตามปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA และเมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.01 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและอธิบายความหมายต่อไป

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความต้องการด้านเทคโนโลยีสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนในสถานศึกษาเขตพื้นที่ติดต่อและนอกเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมาจากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่นอกเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมา โดยมีวิธีการเรียนแบบผสมผสาน (Onsite และ Online) และใช้โทรศัพท์มือถือ (Smart Phone) เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ภาษาเมียนมาบ่อยที่สุด โดยระบบปฏิบัติการของเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนมากที่สุด คือระบบปฏิบัติการ Android และมีประสิทธิภาพในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเรียน 1-2 ปี อีกทั้งปัจจุบันผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือ ในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน และคำร้อยละข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ตั้งของสถานศึกษาที่กำลังศึกษา		
ในเขตพื้นที่ต่อติตตขายแดนประเทศเมียนมา	71	21.30
นอกเขตพื้นที่ต่อติตตขายแดนประเทศเมียนมา	262	78.70
วิธีการเรียนของผู้เรียน		
เรียนที่โรงเรียน (OnSite)	47	14.10
เรียนออนไลน์ (Online)	84	25.20
เรียนแบบผสมผสาน (On site และ On line)	202	60.70
เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเรียนบ่่อยที่สุด		
คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (PC)	16	4.80
คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก (Laptop)	61	18.30
โทรศัพท์มือถือ (Smart Phone)	220	66.10
แท็บเล็ต (Tablet)	36	10.80
ระบบปฏิบัติการของเครื่องมือที่ใช้ในการเรียน		
Window	76	22.80
iOS	112	33.60
Android	145	43.50
ประสบการณ์ในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการเรียน		
ต่ำกว่า 1 ปี	14	4.20
1-2 ปี	160	48.00
3-4 ปี	62	18.60
5 ปี ขึ้นไป	92	27.60
ไม่มีประสบการณ์	5	1.50
รวม	333	100.00

2. จากการศึกษาความต้องการด้านเทคโนโลยีสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนเป็นรายข้อพบว่าผู้เรียนต้องการโทรศัพท์มือถือเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ภาษาเมียนมามากที่สุดรองลงมา คือ ต้องการใช้แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก และคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ตามลำดับ (ดังตารางที่ 2)

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

ตารางที่ 2 ความต้องการด้านเทคโนโลยีสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมา

N=333

ความต้องการใช้เทคโนโลยีด้านเครื่องมือหรืออุปกรณ์	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ผู้เรียนต้องการคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะเพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.36	0.62	ปานกลาง
2. ผู้เรียนต้องการคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กเพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.71	0.87	มาก
3. ผู้เรียนต้องการแท็บเล็ตเพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.72	0.88	มาก
4. ผู้เรียนต้องการโทรศัพท์มือถือเพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.87	0.75	มาก
เฉลี่ยรวม	3.67	0.78	มาก

3. เมื่อเปรียบเทียบความต้องการใช้เทคโนโลยีสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาระหว่างสถานศึกษาในเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมาและสถานศึกษานอกเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมาพบว่า ผู้เรียนในเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมาและนอกเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมานั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความต้องการใช้เทคโนโลยีสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาระหว่างสถานศึกษาในเขตพื้นที่ติดต่อและสถานศึกษานอกเขตพื้นที่ติดต่อประเทศเมียนมา

ความต้องการใช้เทคโนโลยีสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	สถานศึกษาในเขตพื้นที่ติดต่อ		สถานศึกษานอกเขตพื้นที่ติดต่อ		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านเครื่องมือหรืออุปกรณ์	2.33	0.47	2.63	0.48	4.81	.000**

**
p ≤ .01

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความต้องการด้านสื่อการเรียนการสอนสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนในสถานศึกษาเขตพื้นที่ติดต่อและนอกเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมา

1. จากการศึกษพบว่าผู้เรียนมีความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาเมียนมาภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเภทของสื่อการเรียนการสอนที่ผู้เรียนต้องการใช้มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ผู้เรียนต้องการโดยใช้เกมเพื่อเป็นสื่อในการเรียนรู้ภาษาเมียนมามากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการใช้สไลด์นำเสนอ (Power Point) และต้องการใช้สื่อแอนิเมชัน (Animation) ในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ตามลำดับ ส่วนสื่อการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการน้อยที่สุด คือ สื่อเสียงประเภทวิทยุ (ดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาเมียนมา

ประเภทของสื่อการเรียนการสอนภาษาเมียนมาที่ผู้เรียนต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ผู้เรียนต้องการใช้หนังสือในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.93	0.73	มาก
2. ผู้เรียนต้องการใช้ภาพอินโฟกราฟิกในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.79	0.85	มาก
3. ผู้เรียนต้องการใช้บัตรคำศัพท์ในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.82	0.76	มาก
4. ผู้เรียนต้องการใช้อีบุ๊ก (E-Book) ในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.65	0.69	มาก
5. ผู้เรียนต้องการใช้สื่อวีดิทัศน์ในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.92	0.54	มาก
6. ผู้เรียนต้องการใช้สื่อสไลด์นำเสนอ (Power point) ในการเรียนรู้	4.00	0.60	มาก
7. ผู้เรียนต้องการใช้สื่อแอนิเมชันในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	3.99	0.77	มาก
8. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาโดยใช้เกมเป็นสื่อการเรียนรู้	4.01	0.61	มาก
9. ผู้เรียนต้องการใช้วิทยุเป็นสื่อเสียงในการเรียนรู้ภาษาเมียนมา	2.61	0.55	ปานกลาง
10. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาโดยใช้สื่อประเภทเพลง	3.58	0.64	มาก
11. ผู้เรียนต้องการสื่อประเภทไฟล์เสียงออดิโอดิจิทัล (Podcast)	3.47	0.61	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.71	0.69	มาก

2. จากการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีความต้องการช่องทางการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเมียนมาให้ดียิ่งขึ้น ในภาพรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ช่องทางที่ผู้เรียนต้องการใช้เป็นช่องทางการเรียนรู้มากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านช่องทางแอปพลิเคชันยูทูบ (Youtube) มากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านช่องทางแอปพลิเคชันเฟซบุ๊ก (Facebook) และผ่านเว็บไซต์ (Website) หรือบล็อก (Blog) และแอปพลิเคชัน (TikTok) ตามลำดับ ส่วนช่องทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนภาษาเมียนมาน้อยต้องการน้อยที่สุด คือ การเรียนรู้ผ่านทางวิทยุ (ดังตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาเมียนมาด้านช่องทางการเรียนรู้

N=333

ช่องทางการเรียนรู้ภาษาเมียนมา ที่ผู้เรียนต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านโทรทัศน์	2.74	0.66	ปานกลาง
2. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านทางวิทยุ	2.20	0.61	น้อย

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

3. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านทางเว็บไซต์ (Website) หรือบล็อก (Blog)	3.55	0.77	มาก
4. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านช่องทางแอปพลิเคชันเฟซบุ๊ก (Facebook)	3.56	0.78	มาก
5. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านช่องทางแอปพลิเคชันไลน์ (Line)	3.40	0.65	ปานกลาง
7. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านช่องทางแอปพลิเคชันอินสตาแกรม (Instagram)	3.24	0.60	ปานกลาง
8. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านช่องทางแอปพลิเคชันยูทูบ (Youtube)	4.00	0.87	มาก
9. ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านช่องทางแอปพลิเคชันติ๊กต็อก (TikTok)	3.55	0.74	มาก
เฉลี่ยรวม	3.25	0.70	ปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการเทคโนโลยีและประเภทของสื่อที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนในประเทศไทย ได้ศึกษาและเปรียบเทียบระดับความต้องการด้านเทคโนโลยี ประเภทสื่อ และช่องทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการ รวมไปถึงได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีและสื่อสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนในอนาคต โดยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ด้านระดับความต้องการด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน ผลการวิจัยจากการศึกษาพบว่า ความต้องการด้านเทคโนโลยีสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนัชนพร นามวัฒน์ และกมลทิพย์ รักเกียรติยศ (2563) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีและสื่อสำหรับการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนมีความต้องการใช้เทคโนโลยีและสื่อในการเรียนรู้ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาและมีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้น ดังนั้นเทคโนโลยีและสื่อถือเป็นสิ่งใกล้ตัวที่สามารถเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ได้หลากหลาย และยังพบว่าความต้องการใช้เทคโนโลยีและสื่อสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาของผู้เรียนในเขตพื้นที่ที่ต่อติดชายแดนประเทศเมียนมากับนอกเขตพื้นที่ที่ต่อติดชายแดนประเทศเมียนมาในภาพรวมมีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่เป็นตัวช่วยในการเข้าถึงเทคโนโลยีสื่อมีความแตกต่างกัน โดยผู้เรียนในเขตพื้นที่ที่ต่อติดชายแดนประเทศเมียนมามีความต้องการเครื่องมือหรือ

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

อุปกรณ์มากกว่าผู้เรียนนอกเขตพื้นที่ติดต่อชายแดนประเทศเมียนมา ทั้งนี้อาจเป็นสาเหตุมาจากบริบทของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งหากสถานศึกษาใดที่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยีและผู้สอนที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีมากกว่า ก็จะมีนโยบายสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์มากกว่าสถานศึกษาที่ยังไม่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยี เช่น เครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ และสัญญาณอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ จินดา (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องสภาพปัญหาและแนวทางส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าสถานศึกษายังมีความต้องการให้การส่งเสริมสนับสนุนด้านวัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ มาช่วยส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา และผลการวิจัยยังพบอีกว่า ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านโทรศัพท์มือถือมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่าโทรศัพท์มือถือเป็นอุปกรณ์ที่ผู้เรียนสามารถพกพาสะดวก สามารถนำมาสืบค้นหาความรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา อีกทั้งมีราคาไม่แพงจนเกินไปเมื่อเทียบกับอุปกรณ์อื่น ๆ และยังเป็นอุปกรณ์ที่ผู้เรียนทุกคนมีไว้เพื่อการสื่อสารกันเป็นส่วนใหญ่อยู่แล้ว และอาจเพราะว่าอุปกรณ์เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่จะสามารถนำมาใช้ร่วมกับสื่อและช่องทางการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ หากไม่มีอุปกรณ์ก็ไม่สามารถเข้าถึงสื่อและช่องทางการเรียนรู้ใด ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชินวัจน์ งามวรรณกร (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแอปพลิเคชันสื่อการเรียนรู้บนอุปกรณ์เคลื่อนที่ โดยผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะใช้โทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟนในการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิณัฐ์ สรรคบุรณารักษ์ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่องสื่อมัลติมีเดียและเทคโนโลยีกับการสอนภาษาจีนในศตวรรษที่ 21 และได้พบว่าอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นมีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นอุปกรณ์พื้นฐานในการใช้เข้าถึงสื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ และจะช่วยถ่ายทอดเนื้อหาให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น

ด้านประเภทของสื่อและช่องทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนต้องการใช้เกมเป็นสื่อในการเรียนรู้ภาษาเมียนมามากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเกมเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้ไม่น่าเบื่อ อีกทั้งยังสร้างความน่าสนใจและความท้าทายให้ผู้เรียน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐญา นาคะสันต์ (2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องเกม : นวัตกรรมเพื่อการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ และได้พบว่าเกมทำให้ผู้เล่นสนุกและเพลิดเพลิน โดยเมื่อพัฒนาเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาในรูปแบบของ Game-Based Learning สามารถจุดใจเด็กกลับสู่ห้องเรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ เด็กเรียนรู้ควบคู่ไปกับความสนุกสนานก็จะช่วยให้เด็กอยากเรียน ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้เด็กกลับสู่ห้องเรียน และยังพบว่าช่องทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนภาษาเมียนมาต้องการมากที่สุดคือ แอปพลิเคชันยูทูบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าในปัจจุบันแอปพลิเคชันยูทูบ เป็นช่องทางที่มีสื่อการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น เพลง ภาพยนต์ สารคดีการท่องเที่ยวและข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถค้นหาได้ตามความต้องการได้อย่างสะดวก และยังเป็นช่องทางที่สามารถใช้งานได้บนทุกอุปกรณ์ ไม่ว่าจะเป็นสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิต

คอมพิวเตอร์ เป็นต้น อีกทั้งยังไม่มีค่าใช้จ่ายในการรับชมอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปญญัทธ ธีรวานนท์ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจเพื่อพัฒนาแบบเรียนภาษาญี่ปุ่นให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีการใช้สื่อออนไลน์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นผู้เรียนมักจะเข้าไปเรียนรู้ในช่องทางต่าง ๆ เช่น แอปพลิเคชันยูทูบ และ แอปพลิเคชันเฟซบุ๊ก เนื่องจากสามารถเข้าถึงได้ง่ายและไม่เสียค่าใช้จ่าย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้

1. ควรมีการส่งเสริมด้านเครื่องมือหรืออุปกรณ์ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและสื่อมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษาเมียนมาผ่านสื่อออนไลน์ในระดับมาก
2. ควรมีการสนับสนุนด้านการสร้างสื่อการเรียนรู้ภาษาเมียนมาให้มีความหลากหลายมากขึ้น เนื่องจากสื่อการเรียนรู้ภาษาเมียนมาที่พบในปัจจุบันยังมีน้อยและยังไม่ค่อยมีความหลากหลาย
3. ควรมีการส่งเสริมให้มีการสร้างแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ภาษาเมียนมามากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นช่องทางที่สามารถเข้าถึงสื่อได้ง่ายและมีความสะดวกต่อการใช้งาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อความต้องการใช้เทคโนโลยีและสื่อสำหรับการเรียนรู้ภาษาเมียนมาเพิ่มเติม
2. ควรมีการศึกษาในมิติด้านความสัมพันธ์ปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจเป็นปัจจัยส่งผลต่อความต้องการเทคโนโลยี ประเภทสื่อ และช่องทางการเรียนรู้สำหรับการเรียนภาษาเมียนมาต่อไป

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

เอกสารอ้างอิง

- กันต์ภูษิต วิโรจะ. (2563). การศึกษาภาษาและวัฒนธรรมพม่าที่ใช้ในจังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(10), 213-230.
- ฉันทนา ปาปัดถา. (2561). การศึกษาความเพียงพอ ความขาดแคลน และความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร*, 1(2), 98-108.
- ชินวัจน์ งามวรรณการ. (2562). การพัฒนาแอปพลิเคชันสื่อการเรียนรู้บนอุปกรณ์เคลื่อนที่. *คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*.
- ณัฐญา นาคะสันต์. (2559). เรื่องเกม:นวัตกรรมการศึกษาเชิงสร้างสรรค์. *วารสารร่มพญักษ์ มหาวิทยาลัยเกริก*, 34(3), 159-182.
- ปฎิยุทธ์ อ้นวานนท์. (2560). การสำรวจเพื่อพัฒนาแบบเรียนภาษาญี่ปุ่นให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. *วารสารสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น: บริหารธุรกิจและภาษา*, 6(1), 1-7.
- พิเชฐทั้งโต. (2560). รูปแบบการจัดการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมไทย-เมียนมาร์ของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด. *คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*.
- วลิตา อุ่นเรือน. (2563). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล: ความท้าทายของการจัดการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์*, 7(1), 1-17.
- วัฒนชัย ภูมิรินทร์. (2561). ความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์วิชาภาษาอังกฤษตามความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี. *คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*.
- ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์. (2560). สื่อมัลติมีเดียและเทคโนโลยีกับการสอนภาษาจีนในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 10(3), 1239-1256.
- ศิริตล ศรีตาเดช, (2559). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่เสริมสร้างทักษะการฟัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาพม่าเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- สุกัญญา รุจิเมธธาส. (2563). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสื่อสารภาษาจีนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์*, 7(1), 134-153.

วารสารวิชาการ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

- อนุวัฒน์ เอี่ยมแสน. (2562). ความต้องการใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา*, 9(3), 139-149.
- อัญญรัตน์นาเมือง. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการสอนภาษาพม่าเพื่อพัฒนาทักษะ การสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์*, 4(1), 54-66.
- อรรชนิดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. *วารสารสถาบันวิจัย ญาณสังวร*, 7(2), 303-314.